

skabe Muligheder for Rentabilitet; dette kan under de nuværende Forhold kun lade sig gøre derved, at Staten tilskyder et betydeligt Beløb til Akkordens Gennemførelse. Flertallet har derfor kunnet gaa med til at stille indtil 10 Mill. Kr. til Raadighed til Fremme af dette Formaal og mener, at en Nedskrivning paa 70 pCt. af den Gæld, der ligger ud over Ejendommens Værdi, maa kræves som Hovedbetingelse for Opnaaelse af Akkordordning. Da det tillige har været Flertallets Anskuelse, at Statens Risiko bør begrænses, har man foreslaaet, at der fra anden Side tilvejebringes Sikkerhed for $\frac{1}{4}$ af den Kapital, der er nødvendig til Akkordens Opnaaelse.

Ved de af Flertallet stillede og tiltraadte Ændringsforslag mener man, at begge Formaal er naaet, baade at skabe en vis Sikkerhed for Statskassen og tillige at give en saa stor Bevægelighed, at Loven vil blive en virksom Støtte til at hjælpe adskillige over den nuværende Krise.

Et *Mindretal* (Chr. Ernst Christensen, Christensen [Høng], Fuglsang, Kr. Kristensen og Madsen-Mygdal) har kunnet give sin Tilslutning til en Del af de stillede Ændringsforslag, men maa beklage, at der fra et Flertal i Udvalget er fremsat og fastholdt Ændringer, som i meget høj Grad forringer Lovforslagets Betydning.

Dette gælder navnlig de af Udvalgets Flertal fremsatte Krav om almindelige indskrænkende Regler til Sikring af Statens Udlaan udover de i det oprindelige Forslag indeholdte Bestemmelser. Mindretallet formener, at den i § 4 under Punkt 3 givne Hovedregel, at samtlige Gældsforpligtelser i det mindste skal nedbringes til den Værdi, som Ejendommen med Besætning og Inventar skønnes at være værd, i Forbindelse med Bestemmelsen i Punkt 4 om, at der i Almindelighed ikke kan ydes over 8 pCt. af Ejendomsskyldværdien, indeholder rimelig Sikkerhed for Statens Udlaan samtidig med, at den fornødne Bevægelsesfrihed med Hensyn til Akkordordningens Enkeltheder opretholdes.

Det af Udvalgets Flertal under Nr. 10 stillede Forslag om, at Laan kun kan ydes, naar Fordringerne er nedskrevet til højst 30 pCt. af deres samlede Paalydende, altsaa med mindst 70 pCt., har efter Mindretallets Opfattelse ingen som helst Betydning for Statens Sikkerhed, der først og fremmest beror paa de tilbageværende Passivers Forhold til Aktiverne som ovenfor anført. Derimod vil Fordringen om Nedskrivning til 30 pCt. medføre, at kun i de Tilfælde, hvor Gældsforpligtelserne i særlig høj Grad overstiger Værdierne, kan Statslaan ydes, hvorimod Loven i de Tilfælde, hvor Gælden vel overstiger Værdierne, men dog kun i forholdsvis ringe Omfang, ikke vil kunne komme til Anvendelse. I visse Tilfælde, hvor en meget stærk Nedskrivning er paakrævet, vil i øvrigt Fastsættelsen af 30 pCt. som Maksimum kunne medføre, at det af Kreditorerne opfattes som et tilsagt Minimum, hvilket ogsaa kan virke hemmende for Akkordens Opnaaelse. Den omtalte Bestemmelse er derfor ikke blot betydningsløs for Statens Sikkerhed, men den formindsker i høj Grad Lovens Anvendelighed.

Ud fra den samme Opfattelse maa Mindretallet fraraade Ændringen under Nr. 12, der fastsætter den almindelige Regel, at der altid skal skaffes Kaution for $\frac{1}{4}$ af Laanet. Medens det i nogle Tilfælde kan være rimeligt at kræve en vis Kaution fra Slægt og Venner for det ydede Laan, saa vil det i andre Tilfælde, hvor f. Eks. de nærmeste paarørende indgaar i Akkorden med Nedskrivning af forholdsvis store Tilgodehavender eller Indløsning af forud indgaaet Kaution, være uopnaaeligt at skaffe yderligere Kaution, uden at det dog dermed er udelukket, at en tilfredsstillende Akkordordning kan opnaas med rimelig Sikkerhed for Statens Udlaan.

Den af Udvalgets Flertal under Nr. 11 fremsatte Ændring, hvorved Ejendomsskyldværdien skal danne Grundlaget for Laanegrænsens Fastsættelse — i en kort Tid dog med Tillæg eller Fradrag af indtil 10 pCt. —, kan Mindretallet ikke give sin Tilslutning. Den Uensartethed fra Egn til Egn, hvor-